

potior: vel sua nonitate iocundior apparebit
 Sciscitor in p̄mis / quibz & quot modis co-
 gnoscat. q̄ mēs marie p̄replata sit m̄tra sapi-
 enter. vt ad magnificādū dñz aia cū exultati-
 one spūs moueretur. ¶ Magister. Cōgra-
 tulor sancto tue deuotionis studio. q̄ i am-
 plissima & magnifica vīs nos exerceri mate-
 ria. contemplatōes beate et sapiētissime sapi-
 entū oīm suadens recenseri. nō quidē omnes
 vt impossibile recte censet. sed quot & quales
 ipsa dignabit ministrare de se loquentibus.
 magnificentiā simul cū laude mirātibz & cu-
 pientibz / q̄stū fas fuerit recordari. p̄statiōe
 p̄missa q̄ ea t̄mmodo volum⁹ asserere / q̄ cer-
 ta tradit auctoritas fidei. vel q̄ ratio clara cō-
 uincit. Letera vero tanq̄ pie opinabilia ad
 exercitiū deuote speculationis recēsbimus.
 nō q̄ ita fuerit affirmātes. sed q̄ ita fieri po-
 tuerit / fm pbabiles coniecturas estimantes
 Didicisti q̄ duo p̄tradictoria nō in veritate
 stāt simul. sed in pbabilitate. Pictores imi-
 tabimur & rethores. qui nō adequatā & aper-
 tā significatiōe gestozū p̄mittunt inducere
 Alioq̄n temeritate fallerent atq̄ mendacio.
 sed verisiles illi picturas. isti ratiōes offerre
 p̄tēt sunt. ¶ Discipulus. Discolū eēt plus
 exigere de rebus q̄ nec sensu p̄cipi. nec ratiōe
 p̄bari. nec auctoritate p̄nt cōfirmari. De qui-
 bus t̄m aliqua dicere v̄l scribere v̄l audire de-
 cet. licet et expedit. Incipe securus. qz p̄sua-
 suz sicut teneo. nec aliter recipio. ¶ Maḡ. Cō-
 replatiōes Marie recensere placet t̄pe q̄ qua-
 si vidua mater post ascensionē filij. post mis-
 sionē spūs sancti clauso sup se cubiculo. redu-
 cebat aū mētis oculos p̄teritū decursuz vni-
 uerse vite filij sui. Hoc sibi speculū. hoc sibi
 exemplar satis erat i omni p̄templatōe sua.
 ¶ Discipulus. Placet electio t̄pis. duz bea-
 ta nostra viatrix adhuc existeret. et duz redu-
 ctis ad gesta dictaqz dñi n̄ri sp̄ualibz oculis
 illoz poterat reminisci. Nos demū p̄hec edi-
 ficari familiari repetitiōe valeamus. Ubi em̄
 mō pascit. mō cubat i meridie claritatis im-
 mēse / q̄s p̄templaturus ascēderet. Porro ne
 te fortasse oculo gestoz sollicitet. p̄ge q̄sum
 volueris in p̄templatōibz beate Marie vir-
 ginis recēsendis. qm̄ nec euangelistaz tradi-
 tio doctrinalis / ordini se gestoz p̄ oia cōfor-
 mauit. Sentis ex ista p̄p̄latiōe laboriosissi-
 ma. que nup edita est ex quattuor vt vnū. ne-
 qz veritati t̄m euāgelice. neqz deuotōni. neqz
 doctrine deperit aliquid saluari. ¶ Magister
 Contemplabat̄ eo tūc Maria solitaria se

cum frequentius / omnia que viderat vel audi-
 erat que p̄tractauerat de verbo vite. sicut ei⁹
 custos & gineus Iohānes de se. p̄ multis lo-
 quit̄ di. Quō fuit ab initio. qd̄ vidim⁹. qd̄ au-
 diuimus. qd̄ oculis nostris p̄serim⁹. & ma-
 nus nostros p̄tractauerūt de verbo vite. & vita
 manifestata ē. & vidimus & testamur et annū-
 ciamus vobis vitā eternā. que erat apud pa-
 trē & apparuit nobis. Hoc testimoniū i nul-
 la fuit eminētius creatura pura q̄ i Maria
 verificatū. que verbū vite nedū vidit. neduz
 audiuit. nedū contrectauit. sed p̄cepit. pepe-
 rit. lactauit & aluit. Leterū. nulla sunt quoz
 sola sibi p̄scia fuit. nec p̄didit dicēs. Secre-
 tū meū mihi. Multa que potuerūt se sola re-
 uelante cognosci. quoz fecit p̄cipes aplos
 & euāgelistas / maxime Lucā. Cognouit vi-
 uente Ioseph & ginali sponso suo / singula q̄
 dñs noster subditus eis opatus ē vsqz post
 obitū felicē eiusdē Ioseph custodis & testis si-
 delissimi. quādo cessit ipsa in custodia pecu-
 liarē filij sui. sequens eū quocūqz iret p̄sens
 in omnibus que faceret & doceret. vsqz dum
 custodie Iohānis in cruce tradita ē. ¶ Disci-
 pulus. Differ si habes vel auctoritatē vel ra-
 tiōne de sequela matris / toto t̄pe xp̄i p̄dican-
 tis / hac illacqz discurrentis p̄ ciuitates & ca-
 stella. quia venerat ad hoc sicut respōdit ipm̄
 retinere volentibus. Talis aū discursus vi-
 debat̄ importunus verecūdie virginali. ho-
 nori maternali. seruis insuper etatisqz fragili-
 tati. ¶ Magister. Conueniētissimus ergo
 fuit comitatus talis matris cum filio. Uiri
 nempe viduata solatio fuit. filius q̄z p̄dicās
 matris indigebat obsequio. qm̄ nō reuuit ex-
 traneas etiā mulieres se sequi. sibiqz m̄stra-
 re de facultatibz suis p̄ omē iter qd̄ erat ipse
 facturus. Testat̄ hoc euāgelica narratio q̄
 matris societate expsit locis pluribz. vt i nu-
 prijs dū dicit filio Uinū nō habent. vt post
 modū dum descendit capharnaū infidelem
 ciuitatez ipse & mater sua / dicit Iohannes.
 Quanto pbabilius credenda est ascendisse
 eū eo hierosolymā sanctā ciuitatē. vbi vidit
 filiū. qui cū fecisset quasi flagellū de funicu-
 lis / omnes eiecit de templo. Legimus p̄te-
 rea q̄ mater Iesu sepe quesuit loqui ei / for-
 stans & insequens. Quod insup efficacit̄ as-
 ferre possumus argumentū p̄sens p̄tinue-
 q̄ illud dū fili⁹ ignominiosissime morti tra-
 ditus esset. voluit beatissimā matrē adesse cō-
 spectricem. De discipulis rursus & apostolis
 scribit Lucas. post passionē domini q̄ erat

Tractatus undecimus

psuerantes in oratione cū mulieribz et Maria mīe Jesu. Porro si fili? nō hēbat vbi ca-
put reclinarēt. hoc ipsum pbabile de paupe
re vidua matre sentire. Fovebat igit a filio.
Legimus quattuor Philippi filias pphe-
tissas sequētes ipm pdicantē. Apostol? quo-
qz dicebat se potestātē habere sorozz circū-
ducendi sicut et ceteri apostoli. Deniqz quid
charitas materna velit et audiat. quid filial
retribuatur pietas Augustin? cūz Honica te-
stis assit. ¶ Discipulus. Probatā fact? est
mo sequelaz Marie continuā cū filio. qz nō
bis afferet nō mediocrem contemplationuz
suaruz materiā atqz fidem / p vniuersam to-
tius euangelice seriei narrationē. Quin et
Maria cōtemplabat ea que didicerat infan-
tula / sub parentū domestica disciplina. De-
hinc que toto puellaris etatz tpe didicit et p-
legit in templo sub doctrina sacerdotū / cum
alijs virginibz de sacerdotali regalīqz pla-
pia / nobilē trahentibz originē erudita. Tan-
dem reliqua taz ab euangelistis posita / qz lō-
ge plura nō posita / p totū beatissime vite sue
cursum estimamus multa nimis. Inuenire
tuum ē. Incipe quomō placuerit. Dignā di-
tur spero sese nostro qualicūqz sermone lan-
dari. quā audire videor exhortantes omnes
p verba patris sui David Magnificate do-
minū meū. et exaltemus nomē eius ī idipm
dicētes. Magnificat aīa meā dñm. quoniā
hic ē finis noster. ista salus. ista pfectio. istud
principiū. et vltimū creature rationalis op?
bonū. ¶ Magister Contemplatio Marie
pripua fuit de magnificando dñm. Causaz
nō posuisti. Et dicāt. semp magnificet dñs
(ait ppheta) q diligunt salutare tuū. quod ē
xps verbū in pncipio apud patrē. de? d deo
p que oīa facta sunt. p que et destructa p pec-
catū / refecta sunt. qm verbū caro factū est. et
habitauit ī nobis. Et qz ptemplabat mens
Marie quē admodū futurus erat deus hō /
factus iudeis in scandalū. et gentibz in stulti-
ciāz derisū. voluit a magnificatōe dñi saluta-
ris sui cāticū inchoare. significās nihil in de-
pressionem diuine magnificentie factū esse p
incarnati verbi mysteriū noua potius men-
tis nostre oculis (o magnificētissime deus)
lux tue claritatis infulsit. vt dū deū visibilē
agnoscimus. p hunc inuisibilū amorē rapi-
amur. ¶ Discipulus. Hec causa pbabilis
est cur a magnificētia sumpsit exordii. dum
recreata considerat p exinanitionē passiōis.
Et uero dū attenderet oīa q facta sunt per

verbū. nōne p festim a magnificatōne creatu-
raz assurrexit ad cognoscendā laudandāqz
magnitudinē creatoris. ¶ Magister. Al-
surrexisse nō denego. diciturās ipsam ppter
ca / pposuisse nomen dñi qz salutaris psonā
do ps. verbo. Omnia quecūqz voluit dñs fe-
cit in celo et in terra. in mari et in omibz aby-
ssis. Ideo quippe dñs appellat. quia subie-
ctā habuit creaturaz iure suo factā. aut ab eo
fieri possibilem. Porro si quererēt a Maria
de rebus conditis in tali mensura. numeroz
ordine / nōne p omni ratione potuit respon-
dere. Dñs ē. quod bonū fuit in oculis suis
hoc fecit. et qd fecit prius in ipso vita erat. et
vita erat lux hōim. et lux in tenebris lucet. et
tenebre eā nō comprehendūt. ¶ Discipulus.
Tollebat ex hoc curiositatē stultā scrutati-
um scrutinio / volentiū sapere nō ad sobrieta-
tem. nō ad mensuraz cordis sui nimis erigu-
am. qua nequit immēsitās dei claudi. Nō ac-
tendūt isti q oīm que facta sunt et quō facta
sunt simul et refecta / tota ratio est omnipotēs
et omni sciens volūtas operātis. ¶ Magister
Contemplabat in hoc euangelico iohānis
custodis sui principio mens Marie multo
intuitu septē abyssos. quas solus dei pene-
trat oculus lucidior sup solē. Siquidē de
ipse dñs q intuet abyssos. Ideoqz sup oēm
creature sciam notatā p cherubin sedere per-
hibet. Hinc tenebras eē sup faciē abyssī mo-
yses scpsit. Hinc de luce diuina positū est. q
tenebre eā nō comprehendūt. nō negando q
lēcūqz picipationē hui? luc? velut vmbra-
tilē. Umbra quippe dicim? eē refulgentiā
quandā lucis plus aut minus. et nō oīmno-
dā lucis pinationē. Sic angelus ē ordine
naturali prima vmbra seu refulgētia sum-
me lucis picipatio. Anīa rationalis altera
Deniqz vmbra cognitīue lucis occūbit post
vmbra sensitīue vntis in vegetatiua. ac de-
inceps. ¶ Discipul? Quid de vita dicem?
An effulgeat silt in creaturis et occumbat?
¶ Mag. Si vita dicat oīmno illud qd hz
vim motiua sui / conclusim? alibi q nulla res ē
sine vita. qm naturalis amor oīmibz insitus
est / q res quelibet tanqz pōdere suo moueat
mediate vel immediate / ad pprū centz oīm
deū. Rationales creature p cognitiōez pūn-
ctā sibi. sed irrōnales p sepatā. ferunt nempe
ad loca sua p impetū amorosuz dei dirigēt.
vt a sagittate sagitta dirigūt petere signū qd
sagittās inredir. Est igit res quelibet in deo
quedā vita etiā prius qz fiat. et hoc p rationē

ydeale. non quidē extra deū (pur Aristot. ar/
 guit Platonē hēdeas posuisse) sed i deo. fm
 respectus habitos ad creaturas p̄ intellectu
 paternū. ⁊ p̄ verbū suū iuncto volūtatē amo
 re. quo vult de⁹ bonitatē suā ad extra ⁊ mu
 nicare. ⁊ lucē immensam quodāmodo splen
 dere. ⁊ vmbra liler radiare. Alioquin ip
 sum verbū diuinū vt sine volūtatē tali p̄side
 ratū pure speculariū nō opatiū cēsenduz
 est. etiā dū p̄tendit seu p̄cedit cōmunicari
 uac ad p̄cessionē spūs sancti qui amor est pa
 tris ⁊ filij. Præcis igitur nō intendit in intel
 lectu speculariū si confesse se habeat ad ap
 petitū nisi p̄cedat ad opationis rationem
 Sicut alibi de theologia q̄ sit speculariua
 didicisti. q̄s uis eius finis p̄cipuus sit amor
 dei. ⁊ laus eius magnificās dñm. Tunc hō
 diuinū verbū nō irōnabiliter appellat pra
 cticū dū diuina voluntas accipit ip̄m ad p̄
 ductionē seu p̄ducibilitatē eoruz oīm que
 facta sunt fm triplex fieri. vnū est in mēte an
 gelicavel humana. scdm̄ in existētia p̄pria
 seu genere p̄prio ⁊ in eē formali suo. Ceterū
 p̄uatio seu nihil dicit sine verbo facta. non
 q̄ sit aliquid extra intelligentiā. sed ita q̄ no
 men entis vel eē vel existētie /philosophus
 extendit ad illa circa que negociat intellect⁹
 vt sunt p̄uaciones ⁊ relationes ratōnis vt
 complere significabilia ex fabricatiōe intel
 lectus componētis ⁊ diuidentis. cū similib⁹
F Discipulus. Grandes sub paucis colle
 gisti contemplādi materias. redire placet ad
 illas abyssos septem. quas innuis Marie
 mentē fuisse contemplantā Magister. Abys
 sus dicimus profunditatē. cuius fund⁹ aut
 terminus nō pōt ab insipientibus intueri.
 ¶ Uidesi nō sit abyssus talis ipse benedict⁹
 deus trinus ⁊ vnus in sua maiestate. nō per
 respectū quēuis extrinsecū consideratus. q̄a
 nemo nouit patrē nisi filius. nec filiū nisi pa
 ter. nō excluso tñ spūs sancto. q̄ p̄orsus ē eius
 dem cognitionis eēntialis cuz patre et filio.
 Sed alias abyssos numeramus habēdo re
 spectū ad res exteriores /ma xime rōnales. q̄
 sole capaces sunt b̄titudinis eterne vel phen
 nis miserie. ¶ Hūquid nō abyssus ē misericōdie
 dei que res viles ⁊ de se nihilū dignata est fa
 cere seipsa dignas / atq̄ p̄cipies sue pulcri
 tudinis. nobilitatis. ⁊ honoris immensaruz
 vsq̄ adeo q̄ idipm̄ sunt p̄ gratiā qd̄ dei filij
 ē p̄ naturā. Hoc intuebat in spūitu p̄pheta
 loquens in p̄sona dñi. Ego dixi dñj estis. et
 filij excelsi omnes. Siquidē dedit eis patrē

filios dei fieri. nō ex sanguinib⁹ co:poris p̄
 voluntatē viri se ⁊ miscētis cuz carnis sue. i.
 mulieris volūtatē. sed ex gratie germine. dñi
 ex deo nati sunt p̄ verbū regenerās. qd̄ iō ca
 ro factū ē vt eēt caro deus. habitās i hominū
 bus ⁊ hoies in eo sup̄ admirabili p̄sūs vni
 tate. ¶ Uis altera velut ex opposito tibi mō
 stre abyssus. hec ē incomphēnsibilis ⁊ horri
 bilis diuine iusticie seueritas. que p̄icit a fa
 cie sua rationalē creaturā. reprobās et indu
 rans eam. reputans eam indignā seip̄o qui
 creauit eaz. ¶ Subindē sunt abyssus due p̄o
 portionabiliter ad duplicē hanc hoim̄ sortē
 assignāde. Primis dicit. Venite bñ dicit pa
 tris mei. p̄cipite regnū quod paratū ē vobis
 ab origine mundi. quod nec ocul⁹ vidit. Au
 dient alij. Ite maledicti. ¶ Demū considera
 duas abyssos velut intermediās. que sint
 vie ad duplicem p̄cedentē De quibus in ps.
 Uniuerse vie dñi misericōdia ⁊ veritas Ecce q̄s
 incomphēnsibilis sit vtraq̄ viā. Quoniam
 est via que videt homini recta. et nouissima
 eius ducunt ad mortē. Et v̄uersa iustorū
 semita reputat isania. Alternatio tanta po
 stremo cernit in vjs istis. tam ambigua. tā
 p̄plexā. tā timida ⁊ incerta. vt veredictuz sit.
 Nescit homo finē suū. ⁊ oia in futurū seruan
 tur incerta. Latro p̄ totā vitā sceleratus / ad
 vnū petitionis verbū meruit audire Hodie
 mecum eris in paradiso. dū Petrus negauit.
 dū Judas apls desperatiōis peiori laqueo
 q̄ canapis se suspendit. ¶ Quoties mentē
 Marie p̄templantē sapiētē has abyssos ar
 bitramur deo dixisse. Oculi mei defecerunt
 i salutare tuū. quo ad tres abyssos misericōdie.
 ⁊ in eloquium iusticie tue. quo ad tres abys
 sos veritatis et seueritatis eiusdē iusticie. O
 quoties expauit sicut Paulus. quoties ca
 sto silentio magnificās dei secreta. nec auda
 ci temeritate subintrans aut irrumpēs suspi
 rauit. O altitudo diuitiarū sapiētē ⁊ scie dei.
 sapientiā quo ad intrinsecā abyssus diuinita
 tis. scientiā hō referamus ad alias. Sequit
 q̄s incomphēnsibilia sunt iudicia eius. et in
 uestigabiles vie illius. has vocat ps. catha
 ractas. Abyssus ait abyssum inuocat. in vo
 ce catharactarū tuarum. ¶ Discipul⁹. Cō
 siderans ista / totus horrore concutior. tot⁹
 ad me meamq̄ vilitatem resiliens / diuinaz
 maiestātē trepid⁹ expauesco. nec qd̄ agam /
 qd̄ dicam. quo me verā. quo fugiā / p̄orsus
 scio. ¶ Magister. Projice totū securus
 in illū qui est deus noster refugium ⁊ virtus
 Sa. 5

Tractatus vndecimus

Itaq; patre trahere venim⁹ ad filiū. Filius
ho pollicet. eū q̄ venit ad me nō eijciā foras
Proiciamus tota fide totaq; spe nos i ma/
nus misericōdie sue/resilientes a seueritate iusti
cie. Nō poterit misericōdia claudere gremiū re/
deuntib; q̄ p fugiētib; redrendis. repandis/
et saluādis / in hoc miserie deserto lacerata ē
spinis et cruce clauata. Postremo quid nisi
magnificentia talis dñi reuerearis. exultās
ei cū tremore dicens. Dñe deus magnifica/
tus es vehemēter. Rursus cū sapientissima

mulierū. Magnificat anima mea dominū.
Discipulus Contemplationē dic alteraz
Marie. qz pposui redire posterius sup istaz
de abyssis iudiciorū dei. qui aliquos miseri
corditer dat filios dei fieri. coheredes regni.
alijs ad interitū derelictis. iusto quidē s; oc

D culto iudicio. Magister. Salutāda sepe
est et orāda mī misericōdie. vita. dulcedo et spes
nostra / quatinus dei misericōdiam / nō iudiciū
sentiamus. Etenim si quod factū ē in verbori
ta erat / q̄nto pfectius fuit et est ipsa in eodez
verbo / vita p quā et in qua verbū caro factū.
reddidit pditis et mortuis vitam. Dulcedo
subinde nostra est / que fonte in se parturit
dulcedinis. Spes insup intercedendo / reco
cilians et subleuans. nō auctoritate prima sal
uans. Transferunt obinde p ecclesiam illa
verbi pconia sub nomine sapiētie / pdicata p
sapiēte ad istā verbigenā de verbo et in ver
bo gloriante. Ab initio inquit et ante secula
creata sum / p pdestinationis electionē p om
nibus. In me omnis spes vite et virtutis. p
auxiliationē. Discipulus Noui talia om
nia que sapiēs colligit. et mecū sepe retracto.
matime dū natiuitatis eius sacra / celebras
recolitur. de qua fieri posset comparatio ad il
lius natiuitatē qui fuit homo missus a deo /
cui nomē erat Johānes. qui venit i testimo
niū vt testimoniū phiberet de lumie. Mag
ister. Alludis si sciens vel insciens nescio
ordini ptextus euāgelici. cuius supra memi
nisti de quattuor vt vnū. quod opus i centū
q̄nquaginta rubricas partitū est / cū aliquot
rubricellis. Dū em̄ verbi generatione ptem
plationē incepimus Marie. tu nunc tradu
cis vt de pcurfore loquamur. sequamur hūc
ordinē si cōplacitū ita tibi fuerit. Discipu
lus. Sequamur queso debetō Johāne q̄
lis fuerit Marie pteplatio q̄ si scda pncipal
ediffere. Magister. Cōtemplabat mens
Marie iohēm. nūc ad lram. nūc ad tropolo
giā. q̄nq; ho p allegoziet anagogie mysteriū

Discipulus **L**fa palā facta ē de iohis nū
ciatione cū pconijs ei⁹. parentūq; suoz affer
aliqd de mysterijs. Magister. Cōtepla
bat maria verbū qd erat i pncipio / q̄nq; me
taphisicaliter. Assumebat em̄ silitudine bo
nis p artē opantis in exteriorē materiā. Cō
ferebat ad p̄mū artificē deū. q̄ oia q̄ facta sūt
pduxerat nō naturali necessitate. nō casuali
ter aut fortuite / sed spōtance. Recensebat ali
quos phos ita sensisse. sicut dicit iohes euā
gelista. De⁹ em̄ manifestauerat eis. qm̄ inui
sibilia dei p ea q̄ facta sunt a creatura mundi
id ē hoīe. intellecta pspiciunt. Sempiterna
qz virtus eius et diuinitas oñdit ordinatissi
me pstituta supra oēm artis excogitationez.
ars ho qd ē nisi recta rō rez / agibiliū. Ita cō
cludebat Maria metaphisicās. optere poni
verbū seu logos. i. sermonē vel rationē p̄is.
p qd verbū oñia facta sunt. et quod factū est
erat vbiq; p̄cognitū ab hoc ho. nō alia co
gnitōe qz seipo qui deus ē. quē nullus dubi
tat esse vitā et primā vitā. alioq̄n iā nō eēt de
us verbū suū vel hydee sue. Cui⁹ rei absurdi
tatē ipse etiā phoz p̄nceps Aristo. ferre non
potuit / p̄ferēs cum Platone. Porro noluit
de⁹ p̄dens vniuersa / latere penit⁹ immensita
tē lucis sue. dū eā fecit splendescere p creatu
ras. quas omnes in sapiētie sue luce cōstitu
it. Omnia in sapiētia fecisti ait ps. Fuit igit
hō missus a deo q̄ spectator eēt oim operuz
dei. quiq; testimoniū phiberet de lumie. nō
em̄ erat ille lux. sed vt testimoniū phiberet d
lumine. Erat lux vera q̄ illuminat omnē ho
minē venientē in hunc mundū. quia nullus
illuminatur ad cognitionez liquide et pure et
p̄spicue veritatis absq; p̄ma luce / p̄m triplex
genus cause. efficiētis. exemplāris et finietis
Quali dono. qua grā. qualis oro pōt eē ma
ior etiā phie testimonio. Erat p̄pterea homī
missō a deo nomē iohes. dū mūdi spectator
in statu innocentie p̄ditus ē. vt testimoniū p
hiberet de lumine. Videbat p̄mā lucē p spe
culū et i speculo creaturarū. nō i obscuritate
enigmatis. Videbat et i imaginemētis sue.
et p eā lucid⁹ multo qz p vestigiū vel speculū
creature. nō dūz tū intruebat i sua quidditate
nudā lucē Sed heu homo cū in honore eēt
nō intellexit. p̄patus ē iu mētis insipientib;
et silis factus est illis. Propterea tūc cūenit
vt lux vera in mūdo eēt p quā factus ē mun
dus. Et mūdus iste microcosm⁹ eū non co
gnouit. ad quē cognoscendū fact⁹ erat. Di
scipulus. Nihil hactenus attulisti in hac

p̄teplatoe marie fm phicā rōez. qđ sit ab ho
 mie vere philosophate negādū. si nō sit auer
 sus a vera luce deo p̄ tenebras pctōz. si non
 sit obscuratū insipicēs cor eius. nec dat̄ in re
 probū sensum. Si deniq; fuerit i eo gratia
 dei. vt merito Iohes appellet̄. At uero si id
 qđ sequit̄ ita possit ad p̄modū phic̄ flecti. de
 sidero cognoscere. s. in pp̄ria venit. z sui eum
 nō receperūt. quotquot aut̄ receperūt eū. de
 dit̄ eis p̄tate filios dei fieri. his q̄ credunt in
 nomie eius. qui nō ex sanguinib; neq; ex vo
 lūtate carnis. neq; ex volūtate viri. s; ex deo
 nati sunt. Et verbū caro factuz est. ¶ **Aḡ.**
 Nō potest ad litterā expositio tradi nisi de
 incarnatione verbi. p̄ cuius fidē fiunt homi
 nes filij dei. cuī insup̄ literalis Iohānes p̄
 co fuit. vor et lucerna. Confitē hinc Auḡ.
 q̄ quid haberet mysterij. Et verbum caro fa
 ctum est. nec quidē poterat suspicari. cuz de
 p̄cedentibus aliquit̄ nō negaret intelligenti
 am concepisse ductu phic̄. Erat nēpe Pla
 tonis sine iudicio littere videam̄. si verbuz
 dei possit dici in pp̄ria venisse p̄ infusionē lu
 minis vultus sui sup̄ faciē mentis humane.
 immo p̄ quandā ex vtero mētis incorporatiōz
 sui. Omis itaq; res quātūcunq; subtilis sit
 icor̄ potēz nature. si compāt ad simplicita
 rē p̄melucis/corporē iudicat̄. material' in
 sup̄. q; potērialis ē atq; mutabil'. et nō pur'
 actus. Dū ergo p̄ma lux influir̄ z illabitur i
 portione rōnis sup̄iorē/quā dicimus apicēz
 mentis vel sinderesum virginē. quidni dica
 mus dei verbū quodam mō incorporatū vl'
 hoim̄ factū p̄pter deiformē p̄ncipalis hūa
 ne pris vnionē. p̄ quā (si Boecio credimus)
 fiunt homines dū. Dei etenim p̄p̄rea genis
 sumus. i quo mouemur. viuim̄ z sum̄. Et
 habitat i nobis verbū suū vnigenitū et eter
 nū plenū grē z veritatis. ¶ **Discipul'.** Nō
 aduertebaz talis phicē cōtemplationis ap
 plicationē que nō aberrat a fide. ¶ **Aḡ.** Fi
 des plus eleuat arcē mentis vt verbū dei in
 habitet p̄ fidē i interiori hoie/ vt hortat̄ apo
 stolus. Cōsiderās igit̄ hanc vnitiuā habita
 tionē Auḡ. dicit̄ Mariā matrē dei cōcepit
 se p̄mo felicius deū p̄ fidē/q̄s postērius p̄ car
 nem. Non em̄ secūda sine p̄ma sibi salutem
 attulisset conceptio. ¶ **Discipul'.** Utrum
 poterit Maria sine fi de vel charitate fuis
 se mater dei corpalis. ¶ **Magister.** Si po
 tentiā ordinatā spectes/nō potuit. qm̄ de B
 facere nō ordinauit. sed quin aliter ordinal

se poterit cū sit immēse potētie. nec implicz
 z tradictionē ita fieri. q̄s hec a dei potētia ne
 gauerit. ¶ **Discipulus.** Sūt alie questōes
 absq; numero sup̄ incarnatiōis beate myster
 io. vtputa si verbū fuisset incarnatū hoie
 p̄mo nō peccāte. Si pōt rō tradi z nincens
 Cur deus hō sit. Ita em̄ conari videt̄ An
 elmus cū alijs nōnullis. Rursus cū opa trī
 nitatis sint indiuisa ad extra/quō fieri potu
 it vt solus filius diceret̄ incarnat'. cuz silib;
 abundantissime tractat̄ p̄ doctores. q̄s idcir
 co nō induco. ¶ **Magister.** Quāta credis
 p̄spicacitate mēs Marie p̄teplabat̄ omnia ta
 lia cōferēs i corde suo. q̄lia meruit expiri qm̄
 dom' pudici pectoris tēplū repēte fit dei. qm̄
 fas fuit p̄ salutiōe sibi dici. Salue mater
 pietatis z totius trinitatis nobile tricliniū.
 z bi tñ incarnati sp̄ale maiestati p̄parās ho
 spitiū. ¶ **Tricliniū** fuit p̄ fidē charitate forma
 tā. sed sp̄ale hospitiū p̄ verā maternitatē/ne
 dū carnis solius sed z mētis p̄parauit Intel
 ligit̄ aut̄ sp̄ialis maternitas in aia z bigena
 facientē volūtate dei p̄ris. q̄ iō frater. soroz z
 m̄ ē z bi dei m̄ p̄go filia. ¶ **Flūciat** hāc z bi
 z cōp̄tōez sp̄ūsc̄rūs. q̄ vbi vult spirat. q̄ inspi
 ratio vel instinct' interior tener ad aiaz vices
 angeli. q̄ gabriel ē fortitudo dei. nā qđ forti'
 qđ ve potēti' pōt nunciari. ¶ **Tererū** grā dei
 p̄ Iohem significata p̄cedit/viā p̄parās ver
 bo dei. q̄ Iohes p̄ orationē p̄cept' ē/gabrie
 le sil' nūciantē. Nihil em̄ habet hō fecundit
 atis in quauis portione rationis/sit vir vel
 mulier/vt talis filius inde possit gigni. p̄ce
 dat op̄ret. z p̄cedat Zacharias (dictus dñi sa
 turitas) i templū. positur' incensuz deuotio
 nis cui' oratio exaudit̄. z cōcipit Elisabeth
 (que ē dñi memoria) filiū cui nomē ē Iohā
 nes. in q̄ grā dei. q̄s q̄s null' i cognatiōe natu
 rali/vocet̄ hoc noie. ¶ **Porro** si sc̄q̄ris allego
 riā. Zacharias sacerdotiū Elisabeth legem
 veterē significat. ex q̄b; timore frigescētib;
 nō potuit p̄cipi grā dei. Nihil em̄ ad p̄fectuz
 p̄duxit lex. quousq; venit plenitudo sp̄is. qm̄
 sol iusticie debuit oriri sup̄ terrā hūane cōdi
 tionis p̄ mysteriū incarnatiōis. Tūc p̄cessit
 in Iohelucifer/illū solē qui ex vtero patris
 añ lucifery genit' est in die virtutis sue i splē
 dorib; sanctorū. ¶ **Discipulus.** Ergo ne pu
 tandū est Mariā nihil de p̄nūciatōe iohis
 cognati sui fuisse litteraliter contemplatam.
 ¶ **Magister.** Immo hō nec vnum iota di
 missum est. nec vnus aper oim̄ q̄ Lucas scri
 psit qm̄ maria rimaret̄. z meditādo rumia

moniacus iste p legionez oppressus. q̄ habi-
rabat in sepulcris. Pueros insup ab q̄s imo
iuuencs ⁊ senes / hac timoris formidie agita-
ri sic ⁊ stirit / vt nec videre alios vellēt. nec se-
se paterent facialit̄ intueri. Quoz tandē ali-
qui p̄ deferra vagātes nusq̄s p̄paruerūt Alij
laq̄o vel p̄cipitio vel aliter / sibi mortē intule-
rūt. Laudabil̄ certe verecūdia (marie pueri-
lis ⁊ mulieribz) q̄ saluā rē facit mal̄ obstantis
conatibz. Sed ne q̄d nimis nelesa tandē ve-
recūdia / frons accipiat meretricis. atq̄ veri-
ficet ille subuersiuus iuuenū versus. Angeli-
cus iuuenis semibz sathanizat i annis. Do-
ner alios inanis iactātia. Alios spes quest̄
vberioris. Alios ociū iners. Alios fantasi-
ca libertas. Alios quidā seruoꝝ nouit̄. nō
fm̄ sciam. volens sibi met esse dux. prior ⁊ ab-
bas. Alios ignorantia difficultatis heremi-
tice vite seducit̄ estimantes solitarijs deesse
nihil p̄ter orare deū. dū vbi segregatos se fa-
ciunt ab alijs inueniūt semetipsos cū passiv-
onibz durissimis. luxurie. gula. desidiē. ⁊ ac-
cidie supra modū. vt interim diabolicis astu-
tije de visitationibz hoīm curiosis ad insoli-
ta / de victualiū postremo vestiumq̄ carētia
taceamus. Tandē peniter eos suimet. et gi-
rouagi fiunt cum Layn / solū de heremitica
vita barbā ⁊ appellationē retinētes. quibus
solitudo non abstulit vicia. sed aluit. auxit ⁊
multiplicauit. qualibz vicos ⁊ plateas vide-
mus impleri Tererrimū h̄ gen̄ monachoz
ait Hiero. bñssim⁹ ⁊ bñdict⁹. imo monstra
sunt hoīm extra terminos bone politie depel-
lenda. ¶ Discipulus. Et q̄s ad solitudinem
bis atteris putabit idone⁹. Confirmas em̄
q̄d opposui. Ue soli. ¶ Magister Uidene
malicia plurimozū paucis obsistat bonis et
electissimis p̄sulsq̄ diuinis cultozibz solitu-
dinis / quales in p̄mendationem fidei vocat
ap̄ls. In solitudinibz errātes. i mōtibz et
speliūcis. in melotis ⁊ i pellibz caprinis. qua-
les Paul⁹ ⁊ Anthoni⁹. Arseni⁹. Agathon.
Hilarion. cū silibz innumeris. q̄ naturā su-
pgrediētes. oñderūt i seipis q̄ regnū celoz
vim patiē. ⁊ violēt̄ rapiūt illud. Quid deni-
q̄ de Jobenro: q̄d d̄ puero bñdicto: q̄d de
silibz factū sit ipe legi: ¶ Discipul⁹. Spūs
vbi vult spirat. neq̄s mirabilia trahēda sunt
ad imitationē. s; reuerēt̄ admirāda. ¶ Ma-
gister Rectesentis. Nō agit itaq̄ felicit̄ vi-
ta solitaria sine quodā afflatu spūscti. q̄nq̄
parēter reuelātis. q̄nq̄ secretius inspirantis
duccis ⁊ agentis. Dicit̄ em̄ de xpo / q̄ spūs

impulit eū i desertū. Dicit̄ q̄ ⁊ ducit̄ sit. Di-
cit̄ q̄ ⁊ agebat i desertū Et hic de puero Jo-
hāne p̄mittit̄. q̄ p̄fortabat sp̄s. Qui aut̄ pri-
uata lege ducunt / publicis et generalibz nō
subiunt institutis. ¶ Discipulus. Qua rō-
ne cognosceť q̄ a spūscto q̄s ducit̄ i desertuz
solitariā ducturus vitā. cuz tot seductionis
causas narraueris: ⁊ vniuersali⁹ expeto d̄ so-
litarijs om̄ibz. q̄s d; eē su⁹ finis: q̄s sue ocu-
lus intētionis: ¶ Magister Tres modos
solitudinis insinuasse videt̄ mihi ps. compa-
rans se tripliciter. Silis inq̄t faci⁹ suz pel-
cano solitudinis. ⁊ factus sum sicut nyctico-
rat i domicilio. Uigilauit ⁊ factus suz sicut
passer solitarius in tecto. Prima figurat soli-
tudine deserti. secunda claustrī. tertia tecti si-
ue tēpli / q̄d signat tectū ampli⁹. ¶ Considera-
tur insup triplex in generali finis querēde so-
litudinis. vn⁹ peccādi vitatio. ali⁹ pctōꝝ pu-
nitio. terti⁹ ad deū primatio. H; tñ i singu-
lis spūsctūs p̄prios fines. q̄ postmodū con-
stat ex euentu. sed interim loq̄mur de hūano
psilio. ¶ Ampli⁹ q̄ sit ⁊ q̄lis solitudo deserti.
p̄ter i heremicolis / iuxta narratōes ⁊ vitas
patruz. q̄ p̄terea sunt. ⁊ q̄ nūc ad hāc solitudi-
nē idonei tradiderunt. ¶ De solitudine vero
claustrī vel cenobioꝝ / habet̄ noticia p̄regu-
las ipsoꝝ. q̄ p̄ueniūt oēs essentialiter i tripli-
ci voto. obedientie. paup̄tatis. continentie.
¶ Porro de solitudine tertia quā imaginā-
mur simile passeri. q̄ solitarius ē in tecto. nō
ita cognitōes inuenim⁹ traditā. Participat
aut̄ cū vtraq̄ p̄iori solitudine. differens tñ
ab vtraq̄. ¶ Solitudo claustrī collocat̄ in
ciuitatibz / sicut habet nycticoꝝ domicilioz
in eisdem. Sic se habet solitudo passerū in
tecto. Non em̄ refugit ciuitates. sicut pel-
lican⁹ i deserto lōge sit ab eis. ⁊ heremi culto-
res silr lōge fiūt. ¶ Leterū solitari⁹ sicut pas-
ser solitarius in tecto. nulla lege viuendi sub
voto astringit̄. imitās in h̄ volūtarios herē-
mītas. Sibz lominus locū villarū vel ciuita-
tū nō relinquunt / dispares in hoc heremīs.
¶ Legimus q̄ Anna p̄phetizans de puero
iesu / nō recedebat de templo / ieiunijs et orō-
nibus vacās. Legim⁹ de sctā Judith. q̄ se-
cerat in supioribz domus sue sibi cubiculuz.
vbi cuz puellis suis sola morabat̄. Sara iu-
nior molestata / p̄terit orare ad supius cubi-
culū domus sue. Helve et Helizeo fuerūt
in ciuitatibz assigra i supioribz dom⁹ cenacu-
la. Petr⁹ oratur / ascēdit i supiora dom⁹. ita
p̄mlta colligit̄ sctōs viros loca sibi q̄sisse ser-

Sibi autem adherere deo bonum est. et ponere in domino deo spes meam. Dis gloria eius. Cuius est virtus a se deo. filie regis / sponse / ab intus est. cui pro merito est ut ab hominibus vel ab humano die iudicetur. sed nec se iudicat / o se iudicium suum ponens super eum qui dominus est. cui soli intendere. quem querere. in quem sperare. quem diligere constituunt. Qui vult inter vos sapiens esse (monet apostolus) stultus fiat ut sit sapiens christo. desipiat mundo ut placeat christo. Nam qui volunt hominibus se laudare. qui civiles ab eis. qui benivolis. qui sociales. qui (ut eorum verbum ponamus) boni socii blandi et lingua vocari desiderant. videant ne dei. immo sui constituent inimici. proinde nempe tepus comedendo. iocundando. detrahendo. narrando fabulantes. sed non ut lex tua domine. deteriora non addimus quam ferre cogunt. Discipulus. Quotidianus nobis hominum convictus. **R** qui dicit ostendit. **Agg.** Crede mihi posse vacare sibi non est parvum neque negligendum talenti. non est infodiendum terre. quia non est terrenis occupatibus obruendum. habet homo pro quolibet sensum quos accepit talenta torridum. singulis non pariter utitur. Si torrens se ad videndum salubria torus adversione cordis convertit. reddit excusata manus vel pes. vel lingua. si tunc non opatur homo. aut ambulet aut loquat. **E**cce vero si robusta fuerit manus et oculus lippus. ut videre vix possit. mittat manus ad fornica. hoc est viri solitarii et activi. Determinat Aristoteles. philosophica ratione vitam contemplativam simpliciter optimam esse hominis bonum. Resonat omnis theologia gentium chorus. Determinat hoc Augustinus. quod oculi veritatis inquirende / proferendum est negotio charitatis si nullum imponat. nec sic tamen funditus oculi deferendum nostra sustineri. **I**am vero quod quirit quis ad hanc sit idonea vita solitaria. Non iuvenis moribus qui ad operationem mittendus est ne vacet. Multa enim mala docuit ociositas. **U**idit hoc qui philocapto mederi pollicens ait. **L**oca sola nocent. loca sola cauero. **T**al non cum deo. sed cum desiderio rabioso continue loquitur. **O**ccidit desideria pigri prosertim sine literis. cuius oculi proors est (Seneca teste) et vini hominis sepultura. **E**t **D**racius. Si non intendas studium et rebus honestis. invidia vel amore torqueri. **L**etere neque vacare ocio constitutus sub alterius prete. **Q**uo iubere fac hoc / faciendum est. **U**ade illas / istas eundem est. **O**bscure subditis. istos dirige et rege. parendus est. **A**mplius si proprio te voto constrinxeris ad actionis negotium. iam tibi vacatocis oculi sustulisti. **S**i denique necessitas proclatationis pro-

rimorum corporalis aut spiritualis iminet. cui tu potes non aliter pro nunc / probabilitate optulari. lex necessitatis / immo charitatis / a vacatocis te separat. **L**ex postremo diuine iussionis inspirata te perurget sese sequi. quale hi qui spiritu dei ducunt infallibilitate recognoscunt. **D**iscipulus. **H**actenus multa prosequimur de vita solitaria sub quadam fluctuatione finis et ordinis. cupio naturam ipsius philosophica simul et theologica ratione scrutari. **D**escriptionem quoque suam in primis volo fundamentaliter notam esse.

Sequitur secunda

pars demonstratiua post primam inquisitionem de solitudine.

Agg.

Ita solitaria est vita intellectu alis nature seu rationalis. que agit segregatim a multis. et propter deum. **D**iscipulus. **L**ur ad vitam solius nature intellectualis solitariam vitam stringis. cum sit aui bus et bestiis aliquibus sua solitudo viuendi. **Agg.** **U**olui sub compendio vitam tollere omnem que beate vite princeps esse neque. **D**iscipulus. **N**umquid satis erat / ut de intellectuali natura sermo fieret additio non facta de rationali dicens / intellectualis dimittendo. **Agg.** **P**ostulat hoc fieri / proprietate vocabulorum. **C**um enim rationale sit differentia constitutiua hominis nec solius hominis sed Porphyrii platonici / ponentem demones et angelos esse animalia rationalia. que deos vocat. et compositos ex anima et corpore. tradit pro immortalitate differentes ab homine. **D**iffinitio nostra debuit hoc notare. **Q**uamuis aliquando rationalis dicat natura quelibet. que potest uti ratione. et que libertatem habet arbitrii potens in opposita. **E**st enim liberum arbitrium facultas rationis et voluntatis / quasi liberum de ratione iudicium. iuxta quem loquendi modum deo diceretur non de intellectualis nature / sed rationalis. licet Boetius appropriet intelligentiam puram soli deo. aut verius soli generi diuino. quam vsus philosophorum tribuit angelis intelligentiam. quos id vocant intelligentias. et ab hominibus non penitus abstulerunt. ponentes agentem intellectum. **D**iscipulus. **U**is igitur ponere in deo vitam solitariam vel socialem. **Agg.** **A**udies postmodum. si primitus exposuero de parte diffinitionis addita cum dicitur. vita nature intellectualis aut rationalis / que agit segregatim a multis et propter deum. **D**amus pro hoc intelligi causas formalem seu differentem.

fide purgatos ad cōicationes diuine cēntie/ que nō in vno absoluto supposito sistit s; flu- it (vt ita loquamur) pullulat aut germinat a patre fm Diony. habēs tria supposita rela- tiue distincta. et hoc ex immēsitare bonitatis sue. Nihil minus solū aut solitariū iudica- bis. Sic loquit venerabilis Richardus. sic alij theologi volētes deducere pbica ratōne trinitatē i diuinis ex immēsa bonitate q̄ ipsi us diffusiuā ē. nedū punctualiter vt i creatu- ris. sed immēse. Tū rōne iocūditaris. q; nul- lius rei sine socio iocūda ē possessio. Tū rōe felicitatis. et ex talibus indicijs ex quib; so- cietas ponatur in diuinis sic et trinitas. Est tamen hec societas/ distans nimis a societa- te creaturaz/ q̄ quantūlibet associate viuant nō efficiunt/ nec sunt vnū p cēntiā. q̄ quis bñ dicant cor vnū et anima vna. vnus spūs per gratiā et concordia voluntatuz. ¶ Colligas ex pmissis licebit corollariū pulcherrimū dvi- ta qualibet creature rationalis. vt deo de in- ceptu rationali put extendit ad intellectuale. sit hoc in angel. sit in homine. p breuitate ser- monis. ¶ Discipulus. Esto cupidus audi- re. Res quid afferas noui. ¶ Magister. Audi et vide q̄ omnis vita creature rationalis tā- to pfectior est/ quanto magis picipauerit d̄ vtraz diuina vita. socialis. s. et solitaria. ¶ Di- scipulus. Quomodo fiet istud/ cū sociale et solitariū contrarias habēt ratiōes? ¶ Magi- ster. Anime sunt rationes cōtrarie si respe- ctus ad varia fiet. Alioquin vnica dei vita/ nō ē pariter socialis et solitaria. cuius op- positū monstrauimus. quā insequi vitā/ to- ra laus. tota gloria. tota pfectō iure putatur rationalis creature. ¶ Discipulus. Quid cō- cludere rursus possis conijcio. sed apri⁹ edif- sere. ¶ Magister. Post christū vita beatis- sime Marie/ fuit excellēssime socialis et so- litaria dū viueret. et nunc societate cherubin et seraphin omnēq; angelicā vitaz exuperat gloriosa. Cōiungit vna sola. pfecta. pulcra. columba. amica. sponsa. soror et mater. vni- co spōso suo et filio. dicens ex snia. Dilectus meus mihi et ego illi. Inuenit eum quasi fo- ris sup omnē creaturā in eternitatis solitu- dine. in desertis seculorū. quē deosculat to- to cordis et oris affectu dicens. Et iā me ne- mo despiciet. Ecce solitaria. ¶ Discipulus.

Porro de Johanne quid diceret/ qui de- tor solitarijs i vita p̄sentī tā viris q̄ feminis Maria magdalene. Maria egyptiaca et sin- elices/ quid p̄terea de retinētib; vitā socia-

lez? Quid de mutua collatione duplicis hu- ius vite. social' et solitarie? ¶ Magister. Di- xi iā si retines. nec grauat repetere. q̄ omnis vita creature rationalis sit i via. sit in patria sit socialis. sit solitaria. pfectior est tanto/ q̄n- to magis particeps ē diuine vite. quā supre- me solitariā deduximus et sociale suo modo ¶ Discipulus. Qua ratione fit hec p̄cipa- tio? ¶ Magister. Nempe p vnitate gratie/ que reddit deiformē cēntiā creature rationa- lis in se. et cū deo vnā facit. sic et in multiplici- tate potentiarū/ associatio virtutū theologi- carum et moralium/ cū donis et beatitudinib; et fructibus et opationibus inde sequētib; et pulcherrimā intus societate/ p̄stituentib; in viatoribus. sed pulchrius et p̄portionabiliter excellētius in beatis. Longa eēt sed facil' ad- aptatio ad p̄p̄ia simul et appropriata diuine vnitatis et trinitatis p̄sonaz respectu vnita- tis cēntie rōnalis cū trinitate potētiaz ima- ginis/ necnō cū virib; sibi insitis p naturaz (vt ita fas sit dicere) supnaturalē. Uer⁹ ē di- stinctio de natura naturate que ē deus. et de natura naturata quā indidit creaturis ¶ Di- scipulus. Consentio que loqueris de vita bonorū. sed reprobōrū vitā qualē dicis. soli- tariā an socialē? ¶ Magister. Ego vero ne- q; solitariam neq; socialē appellabo. vtpote que vita nō est. sed mors horrida/ monstruz horrendū peccator ingēs est. q̄ sectū dissidet. qui puenit nulli. qui dissipat et soluit curis et sceleribus. facinoribus et flagitijs incessant. sine modo. sine ordine. sine pondere. mēsurā vt subsistens. se odit in se. in se seuit. mal⁹ om- nibus. pessimus sibi. et eo infelicius quo de- terioribus peccatis fuerit obnoxius/ a p̄mo peccatore vsq; ad vltimū. ¶ Discipulus. Ter- ribile ē quod loqueris. solitariā habēt vitaz quos opera comitant et rodunt. neq; socia- les appellādi sunt. qui nec sibi met federātur agitati p̄cipites. vbi nullus ordo/ sed sempiternus horror inhabitat. ¶ Magister. Et y- uero vulgus indoctū veritates istas ex abdi- tis philosophie et theologie penetrabilib; eru- ras forte nō capiet. forte tāta mala que tole- rat pacez appellabit. si ad tempus gaudeat de impunitate nequitie. si abūdat diuitijs. si voluptatibus effluat. maxime si sibi fuerint filij sicut nouelle plātarōnes a iunēte sua. si filie p̄p̄osite et circūonate vt similitudo tē- pli. si promptuaria eorū plena. si oues fetose. si boues crasse. si neq; ruina. neq; trāsitus neq; clamor in plateis eorū. Si blādos de-

Tractatus vndecimus

niq̄s senserint amicos dicentes. Beatiū po-
puli cui hec sunt. Sed heu popule me? (cō-
querit̄ p̄pheta dicens) qui beatum te dicunt
ipsi te decipiunt. Ratio. q̄ solus beatus po-
pulus. cuius dñs deus eius. qui solus ē de-
solatione potens adiutor. i. associādo fidelis
comitator. ¶ Discipulus. Expediit ergo lo-
qui familiaris de vita solitaria p̄formit ad
acceptiōē vulgariū. tūc em̄ eo fiet utilior q̄
cōmuniō sermo multis. ¶ Magister. Re-
cte censes. Sapientibz em̄ et insipientibz de
bitores sumus. Fiet aut̄ lucidius si p̄ distin-
ctiōnes et diffinitōes habeat resolutio. cōse-
quēter ad primā vite solitarie diffinitōē ge-
neralē/que deo simul p̄uenit. angelis et homi-
nibus suo modo. Loq̄mur p̄terea de viato-
ribz solis homibz/ quos docere monereq̄
saz possumus. Et qm̄ solitariū distinguitur
contra sociale nō fm̄ sed fm̄ formalē rati-
onē. prius est videre quot modis aliquid di-
cat sociale. nō qualitercūq̄/ sed i. vita huma-
na seu morali. Deinde quot i. genere vel spe-
cie/ talis vite socialis modos inuenies. ¶ Di-
scipul⁹. P̄hs duas p̄mo societates ponit.
iconomicā et politicā. Politicā vero multi-
plex est. Una ciuitatis p̄fecte. Altera patrie
magne seu puincie. Deinde politias bonas
distinguit. i. regnū. aristocraticā et thimorra-
chiā. Politia vero sacerdotū (que dudū droy-
des in gallia vocabat̄) determinat partē esse
politie cuiuslibet p̄fecte sicut et milites et po-
pulum. ¶ Magister. Sufficit ista notasse
ad inueniendū distinctiōē vite solitarie mul-
tiplicē. ne nos decipiat ambiguitas i. nomie
Porro ne p̄gressus eat i. immensuz coartabi-
tur sub tetrade seu quaternario Et dicemus
q̄ est vita solitaria. p̄mo celibalis. scdo mōa
chal. tercio heremicalis. q̄rto sapientialis.
Vita celibalis est vita creature rōnalis/ ab-
dicās a se societate coniugalem propter deū vt
liberius ei seruiat i. continentia corpali alie q̄s
iconomicā societate. Vita monachalis vltra
celibalē abdicat a se appropriationē rez per-
sonaliū et p̄p̄riā voluntatē p̄pter deū in peni-
tētia salutari/ aliter q̄s politica ciuilitas. Vi-
ta heremical' vltra monachalē abdicat a se
societate humanā fm̄ loca et t̄p̄a p̄pter deū. i.
abstinentia singulari aliter q̄s monachal' vel
ciuil' societate. Vita solitaria sapiential' repi-
tur in q̄libet seu sub q̄libet genere vite solita-
rie triplic' septē. Et ē vita abdicās a se q̄stuz
fert hūana mortalitas/ q̄cqd̄ obstare pōt sa-
pientie p̄tēplade p̄pter deū et experientie sapo-

rali. aut p̄fecti⁹ q̄s sentiat aut sapiat quis hu-
mana cōitas ¶ Ecce quadruplicem vitā soli-
tariā q̄ quadruplici opponit̄ vite sociali fm̄
rōnes formales aut obiectuales sumptas ex
primis finibz et differentijs accidentialibz. Et
p̄ma ē appropriata sacerdotij vel ordinis sa-
cri. q̄suis alij sunt celibes q̄s sacerdotes vel
ordinis sacri p̄fessores. sed nō ad sacra depu-
tati mysteria. Scda vita ē monasterij vl' ce-
nobij vl' claustrij. et hoim sub triplici voto vi-
uentiū. Tercia est heremi vel deserti et hoim
loco segregato se p̄tinentiū p̄pter deū. Quar-
ta vita est studij. nō q̄lisicūq̄ s; diuine sapientie
Et ista est hoim apud semetip̄os p̄templā-
tiū. curis om̄ibz alijs postpositis et calcatis
vel reuerēter obmissis. qd̄ addit̄ p̄pter istos
q̄ regularibz astricti disciplinis. licentiā acci-
piunt legitimā q̄ nō exerceant i. ill. s; vacent
ocio sancto sapie p̄tēplade. ¶ Notat̄ p̄s. tres
sub tribz auibz solitudines. Silis inq̄t fa-
ctus sum pellicano solitudinis. hec ē appro-
priatio heremici. Et fact⁹ sum sicut nycti-
corax in domicilio. hec cenobitis vel mona-
chis. Vigilanti. et factus sum sicut passer soli-
tarius i. tecto. hec p̄ p̄templatiuis. quasi sup-
tectū i. ciuitatibz sibi met̄ vacatibz. ¶ Discipu-
lus. Vulte passim inueniunt̄ traditiōes d̄
triplici vita. p̄ma q̄ solitaria dicit̄ nō simplr
sed p̄ respectū ad societate oppositam. Cleri-
cos em̄ celibes scimus q̄t̄idie publice cōuer-
santes. carēt t̄m iconomicā societate et illo cō-
sortio qd̄ ab initio de⁹ p̄stituit̄ dicens. Nō ē
bonū hoim esse solū. faciam⁹ ei adiutorij si-
mile sibi. qd̄ p̄sortiū r̄ps i. noua lege tempa-
uit nō penitus abdicās ab homibz. sed p̄fe-
rens castitates illoz q̄ sunt eunuchi. p̄pter re-
gnū dei. Qui pōt cape capiat. Vita raliū ce-
libū hac rōne dicit̄ solitaria. deinde plus mo-
nachoz. Deinde sp̄alius heremitarū vl' ana-
choritarū. Hunc de quarta vita solitaria cu-
ius nomen nō ita resonat in vsu vulgari. col-
loq̄ deinceps desidero. Et p̄mo q̄s sit finis
eius specialis et prim⁹. ¶ Magister. Finis
q̄ generalis est de iure vel facto cuiuslibet ho-
is vniri deo p̄ gr̄am et fr̄utes. iste ē homi cō-
templatiuo sp̄alis et proxim⁹. nec alie om̄i-
no sibi p̄stituit. Nō vult bñficiōrū curis in-
tendere. non regimini etiā spiritali populo-
rū. vt sacerdotes. p̄lati. nō vult officij clau-
strale (si fas habeat) i. sequi. nō vult in austeri-
tate heremi seip̄m concludere. sed tēpant̄ vti
cibo et somno et obsequio tolerabili vni⁹ vel
paucorū. vult sufficientiā habere libroz/ ad

intelligentiā sapiētiē valentiū / vult aliqñ sed rarissime collationē disputatōis habere cuz scholasticis. quozuz vita socialis ē / nō s̄ mō solitaria. nec penitus tali fine. Laborāt igif multi vt intelligāt r̄ disputent de sapore vero gustare. vel negligūt vel nequnt. distēti curis alijs. aut passionibz sensualibz impediti

Discipulus Manifestus ista patebit si exēpla narraueris. **Magister** Narrabo. sed p̄mitus explicabo finē ociosi n̄ v̄l sapie studiosi. Ita em̄ maḡ s̄ noie q̄ solitarij vocādus apparet. **Student** alternatim velut eque p̄mo. nūc intelligere quez credit fide. nūc s̄ape ea vel saporare p̄ affectū q̄ credit aut itel ligit. Sic ē em̄ duplex oculus p̄tēplatois se mutuo iuuās r̄ p̄seqns. et s̄ fm̄ duplicē vim rōnis superioris / in q̄ duplex ps create cōsistit imāgis beate trinitatis Intellectus. s̄. r̄ affectus. siue rōr voluntas. siue intelligentia veri sūmi boni. r̄ s̄inderisiput d̄r̄ scintilla rēdēs in amore p̄mi boni. Ceterū post hūc finē duplicē vnus ē posse interpretari q̄ sentit r̄ intelligit q̄tū licet eloq̄. Multa q̄p̄e sunt archana intus s̄ba q̄ nō licet hōi extra loq̄. Sub inde q̄rtus finis ē i p̄p̄ritu dīne animi / n̄ sp̄ in opis exēcūōe. ecclesiā edificare et illumina re. i toto vel in pte. ex his et p̄illa q̄ p̄templat̄us est sapiēter. Nūc accipe p̄mū exemplū r̄ p̄cipuū post r̄p̄m sapiētissime mulierz. Legis itaq̄ de Maria q̄ cōseruabat oīa verba que de r̄p̄o erāt conferēs in corde suo. Ecce duplicē p̄mū finē / intelligēde sapiētiē r̄ assidue meditāde i corde suo. qd̄ intelligit superior ps rōnis vel ar̄t̄ mēt̄is. Vocat em̄ sapiētia ad arcē r̄ ad mēsam. Verba nēp̄e sapiētie dulciora sunt sup̄ mel r̄ fauū. Ita si fau⁹ masticatus dente meditatōis rumpat̄ r̄ effluat in os nō infecte mentis. Porro duplex alter finis q̄ est interpretari posse cōtemplata / et ecclesiā illuminare nōne cognoscit i Maria fuisse fm̄ doctores / qñ reuelauit apl̄is r̄ euāgelistis ea que de filio suo r̄p̄o erāt. q̄tum et quousq̄ licuit ei loqui. r̄ audire decuit alios vel expedire. Nō hoc ignorabas o Ignaci seruēt̄ ignis. cui⁹ amor erat (te dicēte) crucifusus. Et em̄ sc̄p̄sisti Marie r̄p̄ifere. Veni re inquit debueras visitare neophitos. vt ex te r̄ pte r̄ in te p̄firmēt̄. Cui benigne Maria humilis ancilla resp̄sit se cū Johāne v̄t turā **Discipulus** Congratulor i exēplo sed sc̄pta sapiētiē sue debuerat (vt videt̄) posteritati relinquere. **Magister** Nequaq̄ intelligebat etiā tūc modestissima feminaz

id qd̄ apl̄s postea sanxit doctrinā publicaz. nō esse feminei sexus officū / p̄sertim regula re. Confundit exēplo suo garrulitatē arrogantē nōnullarū / q̄s in spū futuras aspiciēbat feminaz. Intelligebat p̄tērea cām i filio suo r̄p̄o alterā. q̄ suā noluit p̄ calamū r̄ attramentū scribere legē. fm̄ deductionē Aug. de p̄sensu euāgelistaz. circa p̄ncipiū. Scripsit eā sufficiēter. r̄ adhuc quotidie scribit in cordibz fidelīū. Qd̄ cūcturū Hierē. p̄ph̄erauit. Dabo legē meā in visceribz eozuz. r̄ in corde eozū scribā eā. **Discipulus** De doctrinis feminaz quesui latius. crebro facilliterq̄ fallunt in visionibz capitis sui. et p̄fecto sciēt̄ r̄ subdole qñq̄ fallunt et fingūt. Loquor ex pettus de multis. Quāobrem (his omissis) dic̄ de viris q̄s erupauit Maria m̄ illa mirabilis femine cogitatōi masculinū aīm in ferens. Nā plus q̄ mulier hec. parū est. plus q̄ vir. hoc modicū ē. plus q̄ angelus om̄is / p̄pe modū satis ē. **Maḡ** Possem tibi numerare tā apl̄os q̄ apl̄icos viros ipsis p̄tēporaneos / nisi q̄ sapiam maḡs acceperūt p̄ reuelationē q̄ p̄ scripturarū meditationē. teste Hiero. Sunt affines p̄posito n̄fo Aug. paulo post p̄uersionē suā segregat⁹ habitās Et qd̄ ageret ostendūt soliloquia sua r̄ liber p̄fessionis cum multis. Grego. insup̄ monachus p̄mo sūmus ep̄s P̄tērea sc̄us Berū. Dugo. Richar. p̄temporanei In quoz doct̄inis qd̄ sit intelligentia sc̄pturarū. qd̄ cōtemplatio / relucet simul. et qualis fuerit vitaliter p̄templantiū r̄ sententiū de dño i bonitate r̄ simplicitate r̄ suauitate sp̄s / sat̄ liquet. **Discipulus**. Hoīas illos q̄ monasticē fuerūt vite. sic r̄ Beda r̄ Basili⁹ r̄ Tho. r̄ dñs Bonauētura q̄s subtricare nō optuit. **Magister**. Nōne dixi tibi / q̄ nulla spēs vite secludit hoīes. qñ habito moderamine possint vti vita hac ociosa r̄ studiosa. vel i toto vel ad r̄ps. si aliunde fuerint idonei ad intelligentiā r̄ p̄templatōz sc̄pturarū. maxime post edomitā furā passionū. **Discipulus**. Quale moderamē intelligis. **Magister**. Tacatōz de q̄ Hiero. Tacate r̄ videte / sic animus liber optet. sint sensus intus r̄ extra q̄tissimi necesse ē. si gustādo viuere / et vidento stare volumus qm̄ suavis ē dñs. **Ceterū**. qualia sint tante tranquillitatis impedimēta / nouerūt qui ad p̄templatiuā vitā tradere se faragunt. mōstrat ex p̄tētia d̄ plurimis d̄ quibz radicales causas ph̄sica seu medicinalis dat doctrina r̄ sublimius agit theologie

est dei sanctū / pcepit sc̄m̄ sanctorū. ¶ Disci-
pulus Laudes igit̄ vel paucas numerosa vi-
te solitarie. qualis esse debeat in p̄ficientibus
eas. sit in heremo. sit in domicilio. sit in tecto
seu studio. q̄. s. dei ḡuita pietas i electos. iu-
sta seueritas in reprobos solitarios. tali col-
laudatione monstret̄ velut in pictura vel spe-
culo. Sc̄itū est illud Aug. In heremo bene
vivere ē summa laudatio. ⁊ male / summa dā-
natio. Bene vivens gloriē in dño. Vale-
re recundet et p̄uertat in animo. ne dū vitā
solitariam extollat p̄conijs quibus caret /
audiat a dño. Ex ore tuo te iudico serue ne-
quā. ¶ Magister. Fedus pictor / vt specio-
sissima vite solitarie pingat imaginē suades.
Faciāt h̄ nō nostra turpitudine. s̄ p̄p̄t̄ eius
sermo frequenter a Maria p̄templatiua.

Incipit tertia pars

collaudatiua vite solitarie.

L So illa sum vita solitaria que
de terrenis hominibz celestes.
e de carnalibz spirituales p̄stiruo
Ego disp̄siones israelis p̄gre-
gabo. p̄pter quas dei filius se-
gregat⁹ a peccatoribz / ⁊ excelsoꝝ celis fact⁹ /
descendit in aulā secretā ⁊ clausam vteri vir-
ginalis. Concluserā i oratorio cubiculi ma-
trez eius solitariā qm̄ saluata est ab angelo.
qm̄ r̄ndens. fiat mihi fm̄ verbū tuū. cōcepit
mor̄ eternū verbū caro factum. Nouū tunc
fecit dñs / vt mulier circūdaret virum. cuius
nomē erat oriens. q̄ vere ē deus absconditus.
quē ab eterno p̄tinebat sinus patris illius q̄
solus ē ⁊ aliū nō habet. cui soli honor ⁊ gl̄ia
p̄deserta spaciōsaq; seculorū. ¶ Ego ista suz
vita solitaria p̄ quam omnia facta sunt. et in
qua omne qd̄ factū est nihilomin⁹ vita erat.
sed nō altera ⁊ altera vita. Ego vitā istā dū
caro facta est / feci seorsum a turbis p̄noctar̄
re pluries solū in oratione dei. Multiplica-
uit in solitudine panes. sup̄auit i deserto di-
abolū. solus cū feris habitās ⁊ ieiunās. nihī
lominus com̄p̄tes fuerūt angeli ministrātes.
dū humano carebat p̄fortio. Duz transfigu-
rationis ostendit gloriā seorsum tres t̄m̄mō
durit̄ in montē. vbi randē leuantes oculos /
nemine viderunt nisi solū Jesum. quoniaz a
p̄templatiuis sola salus p̄ omne quod inspi-
ciunt cogitat. Solus et auulsus a secretissi-
mis etiā apostolis ter orauit patrē. ⁊ factus
in agonia pl̄tius qm̄ sudauit rozē sanguine
um. qm̄ apparuit illi angelus de celo confort-

tans eum. nō auxiliū necessitate / sed dispensa-
tione mysterij. ¶ Quis dedit puero Johāni
locū amplū in solitudine: q̄s aluit i desertis:
quis solitariū p̄fortauit: quis mysterijs ba-
ptismatis sibi reuelauit ⁊ disposuit: Ad eaz
ego cūtra disponēs. Carebat illic puer Jo-
hannes solatio nutriticis ⁊ parentū. non sede-
bat sup̄ ollas carniū. vīno nō estuabat. non
vestiebat mollibz. vxorē nō habebat. Ad eā
sibi p̄ omnibz ⁊ p̄ omnia ad solariū. victū ve-
stem p̄ciosam. Deniq; qualē quesiuit sapiēs
assumere sibi. copulauit sapientiā ⁊ mysticam.
Abysac sponsam sunamirē (que incendiū pa-
tris sonat) in sinu reposuit. ¶ Porro qd̄ de p̄-
mo illo formato Adā dicitur suz. q̄ tā diu sal-
uus mansit q̄ diu solus. Data fuit mulier i
auxiliū. mor̄ istū detrusit in exiliū. Raptus
est Enoch in solitudine paradisi terrestris /
ne malicia immutaret ⁊ subuerteret cor ipsi-
us. Placita em̄ erat deo anima illius. Pro-
pterea p̄perauit euz deducere de medio iniq̄-
tatiū. Sedebat Ab: aā solus subter ilicē mā-
bre / qm̄ tres vidit ⁊ vnū adorauit. Postmo-
dū gradiens solus audiuit ab eis mysteria.
Solus erat dū ritum circūcisionis accepit
a dño. ¶ Vidit angelū i solitudine Aḡar an-
cilla. que de pureo visionis refocillauit pue-
rum morientē. ¶ Jacob solus p̄mo vidit sca-
lā cū angelis descendentiū ⁊ ascendentiū ⁊ ty-
pū domus dei. Solus euz angelo lucret̄ et
meret̄ b̄ndici. meret̄ nomine nouo. quasi mu-
tatus i virū alterū insigniri. ¶ Moyse iste
magnus legisator didicit in solitudine visio-
nem magnā rubi ardentis. patrationē mira-
culorū accepit. populi liberator ⁊ deus Pha-
raonis instituit. Postmodū solus cum solo
deo vocatus ab eo. d̄ medio caligis loquēs
sicut amicus ad amicū. tabulas leḡ accepit
¶ Deerāt panes i deserto. arida erant om̄ia.
Ego s̄o nō defui. manna pluens de celo. et
aquas p̄ducēs de saxo durissimo. ¶ Postre-
mo aggregauit mihi p̄phetas et filios p̄pher-
tarū nō sine mirabilibz multis. quozū vitā p̄-
sertim Helye imitatus puer noster iohānes
erat in desertis sepe cōfortatus sp̄ū nō min⁹
q̄ Helyas. ¶ Hūc circūduer̄ vsq; quaq; ocu-
lis. video turbā magnā solitiorū turbam
fugientū. ¶ Paulus sub palma p̄clusus pa-
scit̄ eius fructu. solijsq; vestitus bibit de fon-
ticulo caua manu. Visitat ip̄m protinus mi-
graturū magnus ille solitarius Anthoni⁹.
cui⁹ eulogiū ē nō posse extra solitudinē mo-
nachū viuere. nō magis q̄ in arido p̄sces.

que prius ipse nō tulisset sup se. nō docebat
 seu loquebat ex p̄p̄rijs. qm̄ qui loquit̄ ex p̄
 p̄rijs mēdat̄ est. Sed que lucidius explicat̄
 in visione columbe signātis spiritū sanctū
 in voce paterna de nube ad filiū. Prim⁹ viā
 stravit penitētie / nō p̄ tempali aliquo. s̄ eter
 no celozū regno. Prima vox que de xpi ver
 bis colligit̄ ex euāgelij̄ post illā dū puer in
 ventus in templo dixit. Quid ē q̄ me quere
 batis. fuit ad Johannē ad que baptizatu
 rus aduenerat. dū phiberet eū Jōhes. Si
 ne inquit mō. sic nos decet implere omnē iu
 sticiā. Et qd̄ om̄is iusticia / si nō humilitas /
 inferiori se subiiciens / sicut ecōtrario om̄is
 iniusticia supbia est supiori se p̄ferēs. Disci
 pulus. Est ne putandū q̄ beatissima vir
 go visitauerit vn̄q̄ in desertis cognatū Jo
 hannē / r̄ filiōlū quodammō suū / tā in vtero
 dū sanctificatus est. q̄ post vterū duz natus
 r̄ circūcisus est. Magister. Visitasse euz
 cū Jesu simul r̄ Joseph / pie credi pōt. dum
 i desertis ieiunauit christus post baptismuz
 q̄ si Jesuz sathan est ausus aggredi diuer
 sis temptacionibz. nō est incredibile Johan
 nē eius impulsibus exortē nō transisse. qua
 ritus pbatus vinceret. r̄ vincens coronā ac
 quireret. Attamē (vt aspicias) diuurna nos
 locutio traxit ad vesp̄erū. dū sup Marie cō
 templacionibz ceperamus habere sermones.
 r̄ vit paucissimas nūerasse suffecim⁹. Quid
 existimas si p̄ totuz euāgelicū contextū fm̄
 capitula vel rubricas notatas in quatuor
 vt vnū progredi studeremus. Esset ista san
 cta r̄ salubris recogitatio. sed p̄ sua infinita
 teminus forte pueniens ad scribendū. Nō
 sunt itaqz solitarijs r̄ cōtemplātibz expli
 cande p̄replationes Marie p̄ singula. Dic
 tant ipsi manus ad fortia. habent abūde q̄s
 ruminēt dente meditationis. digerantqz ru
 minata viuido calore charitatis. si nō con
 temperint ea que locutus est dñs ad Abra
 am patrē nostz. r̄ semini eius quod est xpus
 in secula Amen.

Inepit tractatus

duodecimus in p̄sona Marie p̄ soliloquiū
 summam colligens sensum huius cantici
 canticoz Marie p̄ notulas centū. q̄si p̄ psal
 teriū decies decacordū. Sup addit̄ bis du
 obus p̄sulis ab ecclia frequētaris i quoli
 ber psalmo. Gloria p̄ri. Sicut erat r̄c.

Prima notula

Magnificat aīa mea dñm. In
 ste quidē. qz magnificus est in
 factitate. qz fecit mihi magna
 qui potēs est. qz sanctū nomē
 eius. Et exultauit spūs meus

m

in deo qui factus ē salutaris meus ihs me
 us. qz resperit humilitatē ancille sue. ecce em̄
 ex hoc beatā me dicent omnes generatiōes.
 Singularia sunt hec mihi magnifica. vn̄
 singulariter magnificat aīa mea dñm. vn̄ ex
 ultauit spūs meus i deo salutaris meo. Sūt
 alia que magnifice fecit r̄ opat̄ vsqz mō gene
 raliter p̄ decursus seculoz. magnus ip̄e dñs
 r̄ laudabilis nimis. cui⁹ magnitudinis nō ē
 finis. cui⁹ sapiētie nō ē numerus. cui⁹ nō est
 terminus i bonitate. qm̄ miscōdia eius a p̄ge
 nie in p̄genies timentibz eū. Quia fecit potē
 tiā i brachio suo. disp̄sit supbos mēte cordis
 sui. Quia deposuit potētes de sede r̄ exalta
 uit hūiles. Esuriētēs impleuit bonis. r̄ diui
 tes dimisit inanes. Suscepit isrl̄ puez suū
 recordat⁹ miscōdie sue. Sicut locut⁹ ē ad pa
 tres n̄ros abraā r̄ sem̄ ei⁹ i secula. Sub B
 versuū denario / meuz p̄stituit psalterij̄ deca
 cordū. placet imitari patrē meū Dauid regē
 qui post necē Boliadis dño victoriarū non
 ingratus. Deus inq̄t canticū nouuz cātabo
 tibi. in psalterio decacordo psallā tibi. Bo
 nū sane ē p̄fiteri dño. et psallere nomi tuo al
 tissime. in decacordo psalterio cū cātico et cy
 thara. Diuidit̄ hoc psalteriū i duos tomos
 seu p̄tōes / q̄ ex tetracordo r̄ hexacordo red
 dūt decacordū. Sonat magnifica dñi spe
 cialia i tetracordo. porro magnifica cōit lar
 gira cātant̄ i hexacordo. Magnificat igit̄
 aīa mea dñm. qz me dñaz p̄stituit fm̄ nomē
 meū. Maria nempe sua interpretatiōe dñam
 insinuat. Futurū ē p̄trea vt me dñam nō q̄
 lēcūqz. sed dñam mūdi. dñaz beatā me dicēt
 oēs generatiōes. Scitote qm̄ dñs ipse ē de
 us. deus aut̄ scientiarū dñs ē. scie q̄o in qua
 q̄ illuminat. que descēdit a p̄te luminū. Pro
 p̄trea p̄sequēs fuerit vt dñam me dñs insti
 tuens illuminaret fm̄ nomē sc̄m suū r̄ meū
 Maria q̄ppe dicit̄ illuminata. r̄ ipse ē lux q̄
 illuminat oēm hominē venientē i hūc mun
 dū. quāto ampliori p̄fundit lumine dominā
 mundi. Proinde sup̄est vt dñā illuminata re
 fundat lumen i ceteros. Est em̄ lumē suū p̄si
 us naturali liberalitate diffusiuū. quod fa
 ctuz est vt iure diceret illuminat̄. Sicut
 sonat Marie p̄p̄riū nomen meū. Sic Ma
 ria p̄ etimologiā dico: maris stella. quā illo